

DUIVEN OP DE KAST

Dana Constandse

19/4: Vanmorgen twee duiven op de kast. Deden wat onduidelijks met een losse loot van de bruidssluijer. Veel koerend buigen, opgeblazen hofmakerij. Vlogen samen weg. De kastanje staat al vol lichtgroen blad, kaarsjes in knop.

21/4: Ze zijn er elke dag. Gisteren, toen ik het raampje opende, vlogen ze abrupt weg. Na een kwartier alweer landde de doffer op de balustrade, kuierde wat als een Haagse heer. Daarna verdween hij en kwamen ze samen terug. Als ze kalm weggaan, dient de balustrade als tussenstop, dan de kastanje. Soms vliegen ze met veel kabaal direct de tuinen in.

22/4: Voor het eerste balkondeuren helemaal open. Toen om zeven uur de wekker ging, waren ze al bezig. Er is een duidelijke taakverdeling; de doffer brengt takjes, het vrouwtje doet er wat mee op de kast. Soms zie ik haar even bij de rand. Hij haalt ze vlakbij, is gauw terug. Misschien de tuin van de burens? Ze variëren erg in lengte, van drie tot dertig centimeter. Ik ben gaan turven. Na het 34ste takje kwam hij niet meer. Even later: oe-roe-koe van rechts, tweemaal. Vrouw vliegt meteen naar hem toe.

23/4: Ik heb de trapleer genomen. In de verste hoek een rond bolwerkje met een hoge rand, de oervorm van het chocoladen banketbakkersnest. Klein, het past net onder een duivebuik. Opvallend ontoegankelijk ook. Dat heeft zin op rotsrichels en vensterbanken. Een Houtduif doet dat niet zo, die flanst een doorzichtig platform in een boom, hooguit vijftien takjes.

24/4: De doffer is grijs met zwart, aan de hals een groenrose plek, olieplek op kanaalwater. Als hij opvliegt, zie ik een witte stuit, zoals van zijn voorvader de rotsduif. Het wijfje heeft zwarte spikkels. Op straat herken ik ze niet. Alle stadsduiven lijken op elkaar en ze zijn allemaal anders.

25/4: Vanmiddag belde een aannemer. Of hij zolang wat balken in de tuin mocht leggen, want hij kreeg geen gehoor bij de bovenburen. Ze moeten er morgen mee naar boven. Wat zal hij gedacht hebben toen ik hem vroeg voorzichtig te takelen, vanwege een duif.

5/5: 'Wat balken in de tuin leggen.' Slimme vos. Tenslotte lagen er drie ijzeren balken van een meter of vijf en een waanzinnige hoeveelheid

aluminium palen. De volgende dag was er in onze afwezigheid een steiger gebouwd, vier verdiepingen hoog. Dagelijks zijn er balken en gereedschap omhooggetakeld. Lawaai van bikken en boren. Ze kregen daarboven nieuwe balken onder de balkons en er werd allerlei houtwerk vernieuwd. Toen moest er ook nog een dag of wat een stellage op ons balkon staan, maar ik was al murw gebikt. Want wat betekent in Amsterdam nou een stadsduivennest. Eergisteren zijn ze vertrokken. Het is gek stil zonder werklui en zonder duiven.

Het zit mijn vogels dit jaar niet mee. De merel door een buurkat verjaagd, de Koolmezen hebben het bij één eitje gelaten. En dan al die dobberende meerkoetennesten, na de roeiwedstrijden in de Amstel.

12/5: Al een paar dagen hoor ik 's morgens in de kastanje een Zwartkop zingen en vandaag vermoed ik Grauwe Vliegenvangers. Dat is toch veel interessanter dan stadsduiven.

15/5: Maar natuurlijk ben ik blij. Sinds gisteren zijn ze er weer. Eerst was er nog verwarring, het wijfje had twee doffers achter zich aan. Vandaag lijkt het oorspronkelijke stel terug op de kast.

16/5: Zoals zo'n duif maar wat zit te staren bij de nestplek, terwijl de doffer koerig om haar heendraait. Soms vliegt ze zonder aankondiging weg, de ander er direct achteraan.

50/5: Op reis geweest. Ze daarna dagenlang niet opgemerkt. Pas gisteren ontdekte ik dat er een zat te broeden. Toen die overdag even weg was, ben ik op de keukentrap geklommen: twee witte eieren.

7/6: Nu zijn er weer schilders gekomen om hierboven te verven.

13/6: Broedende vogels zijn wel honkvaster en de schilders maken weinig lawaai. Zolang ze boven bezig waren, bleef de duif op het nest. Alleen gisteren was ze weg, toen de schilder een paar uur op ons balkon moest zijn. Vanaf zijn ladder zag hij de eitjes.

14/6: Ze broedt nog. Het werkvolk is voorgoed verdwenen. Hoop ik. Ook het mannetje broedt trouwens.

24/6: Alweer tien dagen later en ik hoor de jongen als ze gevoerd worden: licht getik en aanhoudend zweverig piepen.

10/7: Ze zijn al zo groot, maar laten zich nog steeds voeren. Hoe dat hoge gepiep in die volwassen lijven om aandacht blijft vragen.

22/7: Drie dagen geleden scharrelde de eerste van de kast. Even op de vloer, via de balustrade weer naar boven. Inmiddels gebruiken ze de bovenkant van de openslaande deuren als zitplek. Alleen voor de maaltijd gaan ze nog op de kast. Soms vliegen ze daarna in een impuls achter de vertrekkende oudervogel aan, maar nooit verder dan de veranda hiernaast, en schielijk terug.

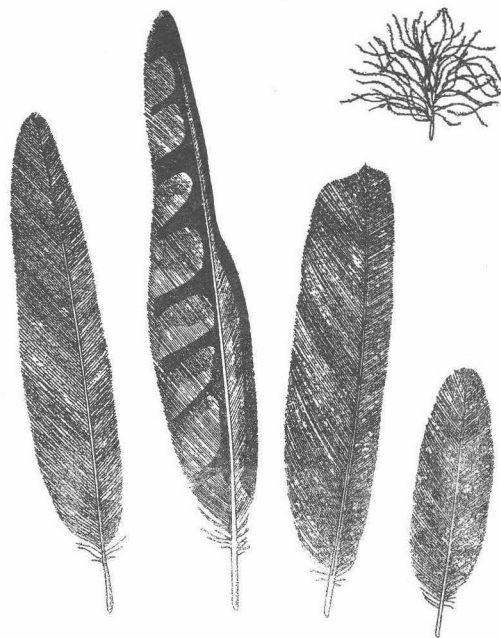
Als ik wakker word, hoor ik ze al schuifelen. Zo nu en dan kletst een kwak duivepoep op het beton. Dat wordt schrobben.

26/7: Gisteravond allebei op de deur, vanochtend vroeg verdwenen. 's Avonds weer terug. Ze komen alleen nog thuis om te slapen.

5/9: Na 1 augustus bleven ze voorgoed weg. Als ik buiten loop, kijk ik wel naar ze uit. Er zijn erg veel duiven op straat. Soms ligt er eentje platgereden. Ik herken ze niet.

(Dit artikel is eerder verschenen in Hollands Maandblad, 1994,1)

Dana Constandse
Jan van Eyckstraat 32 hs
Amsterdam

In Hofpraet, het tijdschrift voor de bewoonsters van het Begijnhof, schreef Marca Wolterbeek regelmatig over de vogels daar. Uit haar teksten en uit de reacties van medebewoonsters nemen we in de komende nummers van de Gierzwaluw wat over. De stukjes gaan over gewone stadsvogels, waar vogelaars vaak aan voorbij lopen. Hoewel, stadsvogels? Er is de afgelopen herfst zelfs een fanzantemannetje op het hof gesignaleerd.

VOGELS OP HET BEGIJNHOF I

Marca Wolterbeek

Stadsduiven

Met onze stadsduiven is iets grappigs gebeurd: toen ik pas op het Begijnhof woonde, viel het me op dat de stadsduiven nooit op het gras liepen. Twee jaar geleden heeft hier echter een paartje Houtduiven gebroed en één jong voortgebracht. Die liepen de hele tijd te grazen op het gazon. De stadsduiven er natuurlijk achteraan (want kijken of er wat te eten valt lijkt wel hun enig tijdverdrijf) en nu zie je de stadsduiven regelmatig op het gazon! MW '92

Boomkruipers

Een paar jaar geleden viel mijn oog op een klein vogeltje dat langs een boomstam omhoogkroop; het leek een beetje op een mus, maar was wel wat gestroomlijnder. Door de bruinrijze rug viel het niet zo op tegen de achtergrond van de stam. De laatste tijd heb ik het Boomkruipertje niet meer gezien. Komt dat omdat ik niet goed kijk of is het er niet meer? Ik hoop dat er mensen op het hof zijn die eens extra uit willen kijken, zodat er in het volgend nummer over bericht kan worden. MW, pinksteren '92

Ze zitten ('n paartje) in de kastanje tegenover ons huis, nr 28. In maart waren ze er al, maar nu (4/6/92) hebben ze jongen, want met z'n tweeën zijn ze zo rap aan het vliegjes etc vangen. En dan af en aan, naar boven in een grote spleet van de lieve oude boom, daar zitten de jonkies. Ze zijn haast onzichtbaar tegen de donkere bast, maar ze wriemelen en pikken naar hartelust. Zr A. Harmse, zomer '92